

Sygn. akt: I C 479/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska
Protokolant:	sekretarka Paulina Warchoń

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2022 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) S.A w W.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 5.846,10 zł (pięć tysięcy osiemset czterdzieści sześć złotych 10/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25.04.2021 r. do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska

Sygn. akt I C 479/21

UZASADNIENIE

Powód M. S. w ostatecznym sprecyzowanym żądaniu domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 5.846,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25.04.2021 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podał, że w dniu 23.03.2021 r. powstała szkoda komunikacyjna, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki F., nr rej. (...), należący do poszkodowanego D. P. (1), sprawca wypadku miał zaś zawartą polisę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ze stroną pozwaną. Pozwany w trakcie postępowania likwidacyjnego zakwalifikował przedmiotową szkodę jako częściową oraz przyznał i wypłacił na rzecz poszkodowanego odszkodowanie w łącznej kwocie 1.291,63 zł. Zdaniem powoda zaproponowana przez pozwanego kwota odszkodowania jest zaniżona, bowiem zgodnie z prywatną kalkulacją koszt naprawy pojazdu zamyka się kwotą 7.206,61 zł. Wskazał, że pozwany zrekompensował szkodę jedynie w niewielkim zakresie, zaś dochodzona kwota jest roszczeniem częściowym.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. przyznał udzielenie pokrycia ubezpieczeniowego sprawcy szkody w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Wskazał jednak, że powództwo winno podlegać oddaleniu, albowiem poszkodowany nie udokumentował poniesienia kosztów naprawy, a w szczególności

tego, że koszty te przewyższyły wypłaconą przez pozwanego kwotę odszkodowania. Podniósł, że poszkodowany obowiązany jest do podjęcia najbardziej ekonomicznych rozwiązań mieszczących się w definicji normalnych następstw szkody, a mimo to nie skorzystał z możliwości przeprowadzenia naprawy jego auta w serwisach współpracujących z pozwanym w ramach sieci naprawczej pozwanego w formie bezgotówkowej i z udzieleniem gwarancji jakości wykonanej naprawy. Dodał, że zastrzeżono poszkodowanemu, iż w przypadku podjęcia naprawy pojazdu w warsztacie innym, niż wskazany przez pozwanego – wysokość kosztów naprawy będzie zaakceptowana tylko do kwoty kosztów naprawy w warsztacie sieci naprawczej pozwanego. Jak wskazał – w kosztorysie uwzględnione zostały prace polegające na odnowie elementów, które nie ucierpiały w następstwie spornej szkody komunikacyjnej.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 23.03.2021 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w którym uszkodzeniu uległ samochód marki F., nr rej. (...) należący do poszkodowanego D. P. (1). Sprawca kolizji posiadał umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartą w pozwanym towarzystwie.

/dowód: okoliczności bezsporne/

W toku postępowania likwidacyjnego przeprowadzonego przez (...) S.A. na skutek dokonanego przez poszkodowanego zgłoszenia, ubezpieczyciel uznając swoją odpowiedzialność co do zasady decyzją z dnia 25.03.2021 r. zakwalifikował szkodę w pojeździe poszkodowanego jako częściową oraz przyznał i wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 1.291,63 zł.

/dowód: decyzja pozwanego z dnia 25.03.2021 r. – k. 7/

Umową cesji wierzytelności z dnia 29.04.2021 r. poszkodowany scedował na rzecz M. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w W. wierzytelność przysługującą mu z tytułu naprawienia szkody majątkowej, tj. odszkodowania z polisy oc sprawcy.

/dowód: umowa cesji wierzytelności – k. 6/

Zgodnie z kalkulacją powoda koszt naprawy pojazdu w celu przywrócenia go do stanu sprzed zdarzenia wynosi 7.206,61 zł. Powód powołując się na ową kalkulację wezwał pozwanego do pełnej kompensacji szkody. Pozwany odmówił dalej idących roszczeń.

/dowód: kosztorys naprawy sporządzony przez powoda – k. 8-10/

Koszt naprawy pojazdu marki F., nr rej. (...) do stanu sprzed szkody komunikacyjnej z dnia 23.03.2021 r. wykonany przy użyciu oryginalnych części zamiennych z logo producenta pojazdu, w oparciu o średnie stawki obowiązujące w warsztatach naprawczych właściwości miejscowej Sądu, przy uwzględnieniu technologii napraw producenta oraz przyjętych rozwiązań dotyczących naprawy elementów zaakceptowanych w kosztorysach przez strony - został określony na kwotę 7.137,73 zł.

Stawka w wysokości 55 zł za roboczogodzinę dla prac blacharsko-lakierniczych nie odpowiada średnim stawkom stosowanym przez warsztaty w realiach wolnorynkowych. Średnia stawka dla warsztatów dysponujących odpowiednią technologią zbliżoną do (...) wynosi średnio 100 zł za roboczogodzinę.

/dowód: opinia biegłego M. P. – k. 76-105/

Uszkodzony w zdarzeniu pojazd został samodzielnie naprawiony przez poszkodowanego, który nie zdecydował się na naprawę pojazdu w warsztacie współpracującym z pozwanym z uwagi na brak zaufania do bezgotówkowej formy naprawy w warsztacie.

/dowód: zeznania świadka D. P. na piśmie – k. 57-59v/

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony wyżej stan faktyczny w zakresie okoliczności zdarzenia oraz poniesionych w jego wyniku szkód w pojeździe, należącym do poszkodowanego D.P.. Bezspornym był także fakt obowiązującej w dniu zdarzenia ochrony ubezpieczeniowej w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz przebieg postępowania likwidacyjnego, przeprowadzonego po dokonaniu przez poszkodowanego zgłoszeniu. W szczególności w tym kontekście bezsporną pozostała łączna kwota 1.291,63 zł, wypłacona poszkodowanemu tytułem odszkodowania. Powyższe wynika tak z niekwestionowanych przez strony dokumentów, jak i twierdzeń samych stron.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie okazała się być wysokość należnego powodowi (jako nabywcy wierzytelności) odszkodowania. O ile bowiem pozwany nie kwestionował zasady swej odpowiedzialności z tytułu zaistniałej szkody w pojeździe, o tyle nie zgodził się z wysokością odszkodowania, dochodzonego przez powoda ponad wypłaconą kwotę, wskazując w szczególności na nieuzasadnione zaniechanie przez powoda przeprowadzenia naprawy pojazdu w serwisie współpracującym z pozwanym.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W myśl natomiast dyspozycji art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody winno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo pociągałoby za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Przechodząc do zdiagnozowanej wyżej kwestii spornej, dotyczącej wysokości należnego odszkodowania z tytułu szkody w spornym pojeździe Sąd dostrzegł przede wszystkim treść opinii biegłego sądowego M.P., uznając, że stanowisko biegłego cechuje się wysokim poziomem profesjonalizmu i wiedzy oraz logiką. Sąd, w oparciu o wnioski wywiedzione przez biegłego sądowego dostrzegł, że koszt naprawy pojazdu marki F., nr rej. (...) do stanu sprzed szkody komunikacyjnej z dnia 23.03.2021 r. wykonany przy użyciu oryginalnych części zamiennych z logo producenta pojazdu, w oparciu o średnie stawki obowiązujące w warsztatach naprawczych właściwości miejscowej Sądu, przy uwzględnieniu technologii napraw producenta oraz przyjętych rozwiązań dotyczących naprawy elementów zaakceptowanych w kosztorysach przez strony - został określony na kwotę 7.137,73 zł. Wskazany koszt naprawy obejmuje zakres uszkodzeń powstałych na dzień przedmiotowej szkody, a obejmującej uszkodzenia szyby czołowej, błotnika i pokrywy komory silnika. Jednocześnie ze sporządzonej w sprawie opinii biegłego wynika, że zastosowana stawka w wysokości 55 zł za roboczogodzinę dla prac blacharsko-lakierniczych przyjęta przez pozwanego na etapie ustalenia wysokości odszkodowania nie odpowiada średnim stawkom stosowanym przez warsztaty w realiach wolnorynkowych. Średnia stawka dla warsztatów dysponujących odpowiednią technologią zbliżoną do (...) wynosi średnio 100 zł za roboczogodzinę. Przyjęcie zatem stawki na poziomie 55 zł za roboczogodzinę może nie odzwierciedlać realnych kosztów przeprowadzenia naprawy pojazdu zgodnie z zaleceniami technologicznymi, a jedynie zagwarantować niepełnowartościowe usprawnienie pojazdu. Tym samym już samo przyjęcie w toku likwidacji szkody tejże stawki za roboczogodzinę dla prac blacharsko-mechanicznych wyklucza uwzględnienie tego wariantu kosztów naprawy pojazdu poszkodowanego.

Powyższa opinia biegłego nie była kwestionowana przez strony w jakimkolwiek zakresie (w szczególności żadna ze stron nie kwestionowała przyjętego przez biegłego sądowego zakresu szkody w pojeździe poszkodowanego), a zatem Sąd uznał ową opinię za ostateczną rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. W odniesieniu do zarzutów pozwanego w zakresie zaniechania naprawy pojazdu poszkodowanego w warsztacie współpracującym z pozwanym w ramach sieci naprawczej (...) S.A. wskazać należy, że pozwany nie wykazał (a nawet nie próbował wykazywać), by zaoferowano poszkodowanemu naprawę w warsztacie współpracującym z (...) S.A. Niezależnie od tego - wymaga podkreślenia, że poszkodowanemu przysługuje wybór odpowiedniego warsztatu naprawczego, któremu powierzy on dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. Poszkodowany również, jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie, ma

prawo samodzielnie naprawić pojazd. W interesie poszkodowanego leży przede wszystkim naprawa umożliwiająca przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, a niezbędnymi kosztami naprawy są koszty umożliwiające to przywrócenie. Niewątpliwie, zgodnie z dyspozycją art. 361 § 1 i 2 k.c., poszkodowany ma prawo do pełnej rekompensaty poniesionej szkody, z drugiej zaś strony ciąży na nim obowiązek współpracy z ubezpieczycielem poprzez przeciwdziałanie zwiększeniu szkody i minimalizowanie jej skutków (art. 354 § 2 k.c.). Dostrzec również należy, że przypisanie poszkodowanym naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem jest możliwe jedynie wtedy, gdy świadomie lub przez niedbalstwo skorzystali oni z usług droższych. Zarzut uchybienia obowiązkowi z art. 354 k.c. mógłby zatem wchodzić w grę tylko w razie wykazania świadomości i niedbalstwa poszkodowanego przy skorzystaniu z podmiotu stosującego stawki wygórowane (i to rażąco). Tymczasem w niniejszej sprawie poszkodowany zdecydował się na samodzielną naprawę należącego do niego pojazdu z uwagi na brak zaufania do warsztatów dokonujących naprawy w formie bezgotówkowej. Nie można zatem mówić o naruszeniu przez poszkodowanego obowiązku określonego w art. 354 k.c. Wreszcie zaakcentować należy, że powstanie roszczenia z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego, a tym samym zakres odszkodowania, nie zależą od tego czy poszkodowany dokonał restytucji i czy w ogóle ma taki zamiar. W tej sytuacji zarzut pozwanego, że powód nie udokumentował poniesienia kosztów naprawy, a w szczególności tego, że koszty te przewyższyły wypłaconą przez pozwanego kwotę odszkodowania – jest w realiach przedmiotowej sprawy całkowicie nieuzasadniony.

W efekcie powyższych rozważań, uwzględniając koszt naprawy pojazdu na kwotę 7.137,73 zł i wypłaconą kwotę odszkodowania, tj. 1.291,63 zł – Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji (7.137,73 zł – 1.291,63 zł) zgodnie z art. 805 § 1 k.c. O odsetkach Sąd orzekł po myśli art. 481 k.c. w zw. z art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2021, 854), uwzględniając przy tym żądanie pozwu.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, tj. o treść art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych i celowych kosztów procesu poniesionych przez powoda należało zaliczyć opłatę sądową od pozwu w kwocie 400,00 zł, koszty zastępstwa procesowego profesjonalnego pełnomocnika 900,00 zł, poniesioną opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Mając powyższe na względzie orzeczono jak w pkt 2 sentencji przy uwzględnieniu treści art. 98 § 1¹ k.p.c.